

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016, declarate de avocata Oxana Ivanov și de inculpatul

***Burlac Victor Pintilie**, născut la
30 octombrie 1978 în s. Surchiceni, r-nul Căinari,
locuitor al mun. Chișinău, str. Zelinski 36/2, ap.59,
cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>09.01.2014 – 23.12.2015,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>26.01.2016 – 16.05.2016,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>02.08.2016 – 09.11.2016.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 23 decembrie 2015, Burlac Victor a fost *achitat* de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (3) Cod penal, *pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.*

2. Instanța de fond a constatat că la 28 august 2013, aproximativ orele 20.00, inculpatul Burlac Victor, deținând funcția de ofițer de investigație al Serviciului investigație a IP Ialoveni, și fiind astfel, conform art.123 alin. (2) Cod penal, persoană publică, investită cu drepturi și obligații în vederea exercitării atribuțiilor unei autorități publice, contrar art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale adoptate la Roma la 04.11.1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997, art. 24 alin. (2) din Constituția RM, art. 1-4, 18 alin. (1) și (2); art. 21 lit. a), art. 26 alin. (1) lit. a), i), n) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, publicată în Monitorul Oficial 42-47/145 din 01.03.2013, pct. 16 lit. a), b) din Codul de etică și

deontologie al polițistului aprobat prin HG RM nr. 481 din 10.05.2006 și atribuțiile funcționale stipulate din fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu supună pe nimeni la torturi, să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele non-violente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, a comis infracțiunea în următoarele circumstanțe: fiind persoană publică, exercitând atribuțiile unei autorități publice și acționând cu titlul oficial, reprezentând Ministerul Afacerilor Interne, având scopul comiterii infracțiunii de tortură, împreună cu OI a SI IP Ialoveni, Cibotaru A., l-au adus pe cet. Erhan E. la IP Ialoveni în biroul nr. 50, fiind bănuț de comiterea unei infracțiuni, unde inculpatul îi cerea acestuia să recunoască comiterea infracțiunii de răpire a unei motociclete, fapt care era negat de către Erhan E., îl numea cu cuvinte necenzurate și îl supunea acțiunilor de violență psihică, după care s-a apropiat de Erhan E. și i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței, cauzându-i astfel leziuni corporale.

Ca rezultat al acțiunilor violente cu caracter de tortură întreprinse de către inculpat, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2154/2 din 12.09.2013, cetățeanului Erhan E. i-a fost cauzată echimoză cu edem al țesuturilor moi adiacente pe nas, echimoză pe himetoracele stâng, care au fost produse la acțiunea traumatică a unor obiecte contondente dure și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Instanța a conchis că *în acțiunile inculpatului lipsesc semnele componentei de infracțiune* prevăzute de art. 166¹ alin. (3), din care considerente inculpatul *urmează a fi achitat pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.*

3. Procurorul în Procuratura r-nului Ialoveni, Valeriu Cîrlan, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 166¹ alin. (3) la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a deține funcții publice pe un termen de 10 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că instanța de fond nu a luat în considerație toate circumstanțele cauzei penale.

Declarațiile părții vătămate Erhan E. că la momentul maltratării se afla în custodia statului, sunt susținute de un șir de probe, inclusiv și de fișierele video, asupra cărora instanța nu s-a expus, ignorându-le nemotivat.

Mai mult, instanța de fond a constatat fapta infracțională, însă nemotivat a conchis că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Burlac Victor a fost condamnat în baza art. 166¹ alin. (3) Cod penal la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele afacerilor interne pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din momentul reținerii.

Instanța de apel a constatat că la 28 august 2013, aproximativ orele 20.00, inculpatul Burlac Victor, deținând funcția de ofițer de investigație al Serviciului investigație a IP Ialoveni, și fiind astfel, conform art.123 alin. (2) Cod penal, persoană publică, investită cu drepturi și obligații în vederea exercitării atribuțiilor unei autorități publice, contrar art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale adoptate la Roma la 04.11.1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997, art. 24 alin. (2) din Constituția RM, art. 1-4, 18 alin. (1) și (2); art. 21 lit. a), art. 26 alin. (1) lit. a), i), n) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutului polițistului nr.320 din 27.12.2012 publicată în Monitorul Oficial 42-47/145 din 01.03.2013, pct. 16 lit. a), b) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin HG RM nr.481 din 10.05.2006 și atribuțiile funcționale stipulate din fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu supună pe nimeni la torturi, să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele non-violente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, a comis infracțiunea în următoarele circumstanțe: fiind persoană publică, exercitând atribuțiile unei autorități publice și acționând cu titlul oficial, reprezentând Ministerul Afacerilor Interne, având scopul comiterii infracțiunii de tortură, împreună cu OI a SI IP Ialoveni, Cibotaru A., l-au adus pe cet. Erhan E. la IP Ialoveni în biroul nr. 50, fiind bănuț de comiterea unei infracțiuni, unde inculpatul îi cerea acestuia să recunoască comiterea infracțiunii de răpire a unei motociclete, fapt care era negat de către Erhan E., îl numea cu cuvinte necenzurate și îl supunea acțiunilor de violență psihică, după care s-a apropiat de Erhan E. și i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței, cauzându-i astfel leziuni corporale.

Ca rezultat al acțiunilor violente cu caracter de tortură întreprinse de către inculpat, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2154/2 din 12.09.2013, cetățeanului Erhan E. i-a fost cauzată echimoză cu edem al țesuturilor moi adiacente pe nas, echimoză pe himetoracele stâng, care au fost produse la acțiunea traumatică a unor obiecte contondente dure și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond a dat o apreciere greșită și eronată probelor administrate. Mai mult, a descris în partea descriptivă fapta ca fiind stabilită, dar în concluzie a achitat inculpatul pe motiv că fapta nu a fost comisă de către acesta.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel a reținut că inculpatul în ședința instanței de apel a refuzat să dea declarații, dar a susținut pe deplin cele declarate la urmărirea penală și în instanța de fond, că l-a reținut pe Erhan E., fiind adus la IP Ialoveni. Aici Erhan E. a început să se poarte brutal, să amenințe polițiștii. Ulterior, acesta a fost lăsat să stea pe scaun în hol, pentru a aștepta anchetatorul pe caz.

Totodată, vinovăția inculpatului este demonstrată integral prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, care au fost examinate în instanța de judecată, recercetate și verificate în cadrul instanței de apel.

Astfel, partea vătămată Erhan E. a relatat că inculpatul și încă un polițist i-au comunicat că el a răpit o motocicletă, apoi l-au urcat în mașină și dus la IP Ialoveni. Într-un birou de la etajul întâi, inculpatul i-a spus să spună unde este motocicleta, s-a apropiat de el și l-a lovit cu pumnul sub braț și în față. În consecință, i-a curs sânge din nas. După, i-a zis să nu spună nimănui despre lovitură ci că a căzut jos, apoi a fost reținut și închis la primul etaj. Totuși, a fost chemată și ambulanța. Medicii i-au spus că nu pot face nimic deoarece îi va curge și mai tare sânge din nas. A fost maltratat doar de inculpat ca să recunoască furtul motoretei. Când i s-au aplicat loviturile, mai erau prezente patru persoane. Medicilor nu le-a comunicat despre ce s-a întâmplat, deoarece inculpatul i-a spus că dacă va spune cuiva despre cele întâmplate o să fie mai rău.

Potrivit procesului verbal din 29.08.2013, s-a efectuat cercetarea în incinta IP Ialoveni, etajul 2 biroul nr. 50. Ușa biroului era încuiată, iar conducerea IP Ialoveni era în imposibilitate de a asigura accesul în biroul respectiv. Astfel, ușa a fost sigilată. La o distanță de aproximativ un metru de la ușă, în partea dreaptă, la o înălțime de 15-30 cm de la podea, erau vizibile niște pete de culoare brună, asemănătoare celor de sânge, de dimensiuni mici, amplasate neregulat. Substanța dată, a fost ridicată pe trei tampoane, împachetate într-un plic de hârtie și sigilate.

Conform procesului verbal din 30.08.2013, s-a efectuat repetat cercetarea în incinta IP Ialoveni, etajul 2 biroul nr. 50, iar, sigiliul aplicat pe 29.08.2013, era deteriorat, observându-se semne de dezlipire și lipire la loc a acestuia.

Potrivit proceselor verbale din 30.08.2013 și 04.09.2013, de la partea vătămată a fost ridicat tricoul de culoare gri, cu care a fost îmbrăcat la 28 august 2013. În cadrul examinării tricoului, pe partea din față, preponderent pe centru, s-au observat pete de culoare brună-roșietică, asemănătoare celor de sânge, așezate haotic, cu dimensiuni medii și forme neregulate.

Conform procesului verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.10.2013, partea vătămată a recunoscut persoana din poza nr. 4, care aparține inculpatului, ca fiind persoana care la 28 august 2013, în incinta IP Ialoveni, i-a aplicat o lovitură.

Potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 4397 din 29.08.2013 și raportului de expertiză medico-legală nr. 2154/D, din 12.09.2013, la Erhan E. au fost depistate echimoze cu edem al țesuturilor moi adiacente pe nas, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, echimozele pe hemitoracele stâng au fost cauzate cu un obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, au o vechime de circa 2 zile până la examinarea medico-legală. Fiecare în parte cât și în comun, acestea se califică ca vătămare neînsemnată. Formarea leziunilor corporale sus-menționate în rezultatul căderii corpului de la propria înălțime sau prin automutilare este puțin probabil. Conform „Protocolului de la Istanbul” leziunile corporale de pe față sunt în corelație cu trauma descrisă de către persoana pătimită.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1064 din 18.10.2013, sângele lui Erhan E. este de grupa 0 alfa, beta/0(I)/, în porțiunile din urmele de pe maioul lui Erhan E. a fost găsit sânge de om de grupa 0 alfa, beta/0(I)/. Nu se exclude proveniența acestui sânge de la însuși Erhan E.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 1065 din 15.10.2013, în porțiunile din trei tampoane de vată cu urme și din urmele de pe ambalajul lor a fost găsit sânge, proveniența de specie a căruia nu a fost stabilită din cauza insuficienței proteinelor în macerate.

Conform raportului de expertiză psihiatrică - legală ambulatorie nr. 676 a – 2013, Erhan E. de maladii psihice cronice nu suferă, în perioada comiterii infracțiunii ce i se impută, după cum rezultă din studiul materialelor dosarului penal și datele examenului psihiatric clinic curent, careva tulburări psihice temporare sau pasagere nu manifesta, avea capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată, putea acționa cu discernământ, în prezent după starea sa psihică poate depune mărturii. Aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical nu necesită. Conform datelor prezentate simptome clinice ale alcoolismului cronic nu au fost depistate.

Astfel, vinovăția inculpatului a fost confirmată fără nici un dubiu rezonabil, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta prezintă o metodă de apărare și un mijloc de eschivare de la răspunderea penală, întrucât afirmațiile lui nu au fost probate.

Declarațiile părții vătămate Erhan E., audiat în instanțele de fond și de apel, corespund realității și circumstanțelor cauzei, nefiind schimbate pe parcursul urmăririi penale, date sub jurământ, ce coroborează cu celelalte probe și dovedesc vina inculpatului.

Nu este plauzibilă referirea în speță a instanței de fond la faptul că vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar afirmațiile părții vătămate că a fost lovit de către inculpat, nu pot fi puse la bază de confirmare a învinuirii, deoarece nu corespund realității și sunt combătute prin raportul de expertiză psihiatrică - legală ambulatorie nr. 676a din 01.10.2013. Or, argumentările invocate de instanța de fond sunt combătute prin același raport de expertiză, și anume faptul că Erhan E. urmează să fie recunoscut responsabil, acesta după starea sa psihică poate fi anchetat, depune mărturii și purta răspundere penală. Aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical nu necesită.

Instanța de fond a pus la baza sentinței raportul de expertiză psihiatrică-legală ambulatorie nr. 676a din 01.10.2013, care a fost efectuat în cadrul altei cauze penale, unde partea vătămată avea calitatea de învinuit, fără a lua în considerație, că acest raport a fost întocmit de către experți în baza materialelor cauzei penale unde Erhan E. avea calitatea de învinuit, studiind nu doar personalitatea acestuia dar și alte circumstanțe ale cauzei penale. Cu atât mai mult, declarațiile lui Erhan E., în cadrul cauzei penale date, sunt susținute de un șir de probe, asupra cărora instanța nu s-a expus în sentință, ignorându-le nemotivat.

Mai mult, partea vătămată la momentul maltratării sale se afla în custodia statului, fapte confirmate prin fișierele video cu înregistrările efectuate la

28.08.2013, cu camerele de luat vederi amplasate în incinta IP Ialoveni, stocate pe suporturi magnetice, prin care se confirmă că la 28.08.2013, ora 18.46, intră Erhan E. și inculpatul și se îndreaptă pe holul din partea stângă, unde urcă la etajul doi al IP Ialoveni. La ora 20.30, la primul etaj, este adus Erhan E. de către inculpat și Cibotari A., împreună cu aceștia se află și ofițerul de urmărire penală Leca G. În acest moment pe tricoul lui Erhan E. se observă niște pete de culoare brun-roșietice, asemănătoare celor de sânge. La ora 22.07, în această odaie intră doi medici de la serviciul de urgență „903”, unde este prezent și ofițerul de serviciu Ciobanu D. La ora 22.26, după acordarea primului ajutor medical, medicii pleacă de la IP Ialoveni.

Totodată, raportul de expertiză medico-legală nr. 1064 din 18.10.2013, confirmă că petele asemănătoare cu cele de sânge de pe maioul lui Erhan E., sunt sânge de om de grupa 0 alfa, beta/0(I)/ și nu se exclude proveniența acestui sânge de la însuși Erhan E.

La fel, în cadrul cercetării la fața locului din 29.08.2013, în incinta IP Ialoveni, etajul 2 biroul nr. 50, la o distanță de aproximativ un metru de la ușă, în partea dreaptă, la o înălțime de 15-30 cm de la podea, erau vizibile niște pete de culoare brună, asemănătoare celor de sânge. Petele sunt de dimensiuni mici, amplasate neregulat. Substanța dată, a fost ridicată pe trei tampoane, împachetate într-un plic de hârtie și sigilate. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1065 din 15.10.2013, s-a stabilit că în porțiunile din trei tampoane de vată cu urme și din urmele de pe ambalajul lor a fost găsit sânge, proveniența de specie a căruia nu a fost stabilită din cauza insuficienței proteinelor în macerate.

Prin urmare, aceste probe confirmă în mod direct declarațiile lui Erhan E., că după ce a fost lovit de către inculpat, a fost scos pe holul instituției, unde el a sângerat, iar picături de sânge au căzut pe jos și pe maiou.

Conform aceluiași proces-verbal de cercetare la fața locului s-a stabilit că, ușa biroului unde a fost maltratată Erhan E., la momentul cercetării era încuiată, iar conducerea IP Ialoveni din motive inexplicabile era în imposibilitate de a asigura accesul în biroul respectiv, astfel ușa a fost sigilată, iar prin proces-verbal de cercetare la fața locului din 30.08.2013, fiind examinat sigiliul aplicat la 29.08.2013, s-a constatat că sigiliul a fost deteriorat și se observă semne de dezlipire și lipire la loc a sigiliului.

Astfel, în cadrul examinării biroului, careva urme sau informații relevante pentru cauza penală nu au fost depistate, dar amplasarea mobilierului biroului, este diferită de amplasarea care a fost descrisă de către partea vătămată.

Pe lângă aceasta, potrivit raportului de constatare medico-legală nr.4397 din 29.08.2013 și raportului de expertiză medico-legală nr. 2154/D, din 12.09.2013, la Erhan E. au fost depistate echimoze cu edem al țesuturilor moi adiacente pe nas, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, echimozele pe hemitoracele stâng au fost cauzate cu un obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, au o vechime de circa 2 zile până la examinarea medico-legală. Fiecare în parte cât și în comun, acestea se califică ca vătămare neînsemnată. Formarea leziunilor corporale sus-menționate în rezultatul căderii

corpului de la propria înălțime sau prin automutilare este puțin probabil. Conform „Protocolului de la Istanbul” leziunile corporale de pe față sunt în corelație cu trauma descrisă de către persoana pătimită.

Conform declarațiilor martorilor Aga I. și Cebotari A., din momentul reținerii sale partea vătămată s-a aflat în custodia statului și anume a lui Burlac V.

Analiza conținutului semantic al declarațiilor depuse de partea vătămată în timpul urmăririi penale, instanța de judecată cât și în instanța de apel, denotă că acestea sunt pertinente, concludente, dar și credibile, fiind confirmate prin probele materiale aflate la prezenta cauză.

Declarațiile inculpatului reprezintă o versiune de apărare și de eschivare de la răspundere penală. Or, aceste declarații se combat prin probele enunțate, care sunt concludente și pertinente.

Totodată, declarațiile părții vătămate sunt confirmate și de probele materiale prezente la cauza penală, inclusiv fișa de solicitare a asistenței medicale de urgență perfectată de medicii de la salvare la 28.08.2013, care au descris că Erhan E. avea contuzia nasului, hipertensiune arterială esențială gr. II, salt tensional. În același act, medicul a consemnat că pacientul nu a dorit să comunice cine l-a bătut. Acest fapt este confirmat de partea vătămată, reiterând că se temea să comunice despre acțiunile de tortură pentru siguranța sa, deoarece el a rămas în custodia statului, fiind reținut.

Instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 166¹ alin. (3) Cod penal, deoarece, fiind persoană publică, exercitând atribuțiile unei autorități publice și acționând cu titlu oficial, reprezentând Ministerul Afacerilor Interne, având scopul comiterii infracțiunii de tortură prin acțiunile sale intenționate a provocat unei persoane dureri și suferințe fizice sau psihice puternice cu scopul de a obține de la această persoană informații sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terță persoană l-a comis ori este bănuită că l-a comis, bazat pe o formă de discriminare, oricare ar fi ea, atunci când o asemenea durere sau suferință este provocată de către o persoană publică sau de către o persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivele acesteia, de persoana celui vinovat, având în vedere caracterul scopului corecțional și de reeducare al inculpatului, al restabilirii echității sociale, concluzionând că reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, în limitele prevăzute de lege.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei instanței de apel și *emiterea unei noi hotărâri*.

Recurentul a invocat că decizia instanței de apel este una nefondată și urmează a fi anulată, și că ulterior va prezenta un recurs desfășurat.

În drept, recursul este fondat pe *art. 446, 447, 449 CPC*.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocata Oxana Ivanov, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

Recurenta a indicat că instanța de apel nu a luat în considerație circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Partea vătămată a urmărit scopul denaturării situației reale, pentru a se răsplăti pe inculpat, pentru faptul reținerii lui și transportării la Inspectoratul de Poliție Ialoveni, Or, potrivit raportului de expertiză psihiatrico – legală ambulatorie nr. 676a, s-a stabilit predispunerea părții vătămate spre nesinceritate.

Organul de urmărire penală a întocmit procesul verbal de reținere a persoanei bănuite, în care nu sunt indicate careva leziuni corporale sau urme sangvine pe hainele bănuitului.

Mai mult, la întocmirea procesului verbal de reținere a lui Erhan E., a asistat și avocatul acestuia, iar careva plângeri, obiecții sau cereri nu au fost înregistrate, însă instanța de apel nu l-a luat în considerare, dând în schimb apreciere neobiectivă declarațiilor persoanei cointeresate de a condamna o persoană care a încercat să întreprindă toate măsurile în vederea depistării persoanei vinovate de comiterea furtului.

Fapta infracțională a avut loc, însă vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în ședința de judecată.

Astfel, potrivit probelor cercetate, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele componenței de infracțiune, prevăzute de art. 166¹ alin. (3) Cod penal, motiv pentru care acesta urmează a fi achitat.

Vinovăția inculpatului nu a fost confirmată, declarațiilor părții vătămate fiind dată o apreciere neobiectivă, iar declarațiilor martorilor cât și altor probe nu li s-a dat apreciere.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art.420-422, 427 CPP.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursurile inculpatului și avocatei, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile nominalizate nu întrunesc condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului și avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul avocatei, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorilor Aga I. și Cebotari A., a părții vătămate Erhan E., că inculpatul i-a spus să spună unde este motocicleta, s-a apropiat de el și l-a lovit cu pumnul sub braț și în față, în consecință, i-a curs sânge din nas; procesul verbal din 29.08.2013, de cercetare în incinta IP Ialoveni, depistându-se pete de culoare brună, asemănătoare celor de sânge; procesul verbal din 30.08.2013, de efectuarea repetată a cercetării în incinta IP Ialoveni, proceselor verbale din 30.08.2013 și 04.09.2013, că de la partea vătămată a fost ridicat tricoul de culoare gri, cu care a fost îmbrăcat la 28 august 2013, în cadrul examinării tricoului, pe partea din față, preponderent pe centru, s-au observat pete de culoare brună-roșietică, asemănătoare celor de sânge, așezate haotic, cu dimensiuni medii și forme neregulate; procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.10.2013, că partea vătămată a recunoscut persoana din poza nr. 4, care aparține inculpatului, ca fiind cea care la 28 august 2013, în incinta IP Ialoveni, i-a aplicat o lovitură; raportul de constatare medico-legală nr.4397 din 29.08.2013 și raportului de expertiză medico-legală nr. 2154/D, din 12.09.2013, că la Erhan E. au fost depistate echimoze cu edem al țesuturilor moi adiacente pe nas, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, echimozele pe hemitoracele stâng au fost cauzate cu un obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, au o vechime de circa 2 zile până la examinarea medico-legală, fiecare în parte cât și în comun, acestea se califică ca vătămare neînsemnată, formarea leziunilor corporale sus-menționate în rezultatul căderii corpului de la propria înălțime sau prin automutilare este puțin probabil, conform „Protocolului de la Istanbul” leziunile corporale de pe față sunt în corelație cu trauma descrisă de către persoana pătimită; raportul de expertiză medico-legală nr. 1064 din 18.10.2013, că sângele lui Erhan E. este de grupa 0 alfa, beta/0(I)/, în porțiunile din urmele de pe maioul lui Erhan E. a fost găsit sânge de om de grupa 0 alfa, beta/0(I)/ și nu se exclude proveniența acestui sânge de la însuși Erhan E.;

raportului de expertiză medico-legală nr. 1065 din 15.10.2013, în porțiunile din trei tampoane de vată cu urme și din urmele de pe ambalajul lor a fost găsit sânge, proveniența de specie a căruia nu a fost stabilită din cauza insuficienței proteinelor în macerate; raportul de expertiză psihiatrico - legală ambulatorie nr. 676 a – 2013, Erhan E. de maladii psihice cronice nu suferă, în perioada comiterii infracțiunii ce i se impută, după cum rezultă din studiul materialelor dosarului penal și datele examenului psihiatric clinic curent, careva tulburări psihice temporare sau pasagere nu manifesta, avea capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată, putea acționa cu discernământ, în prezent după starea sa psihică poate depune mărturii, aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical nu necesită, simptome clinice ale alcoolismului cronic nu au fost depistate; fișierele video cu înregistrările efectuate la 28.08.2013, cu camerele de luat vederi amplasate în incinta IP Ialoveni, stocate pe suporturi magnetice, prin care se confirmă că la 28.08.2013, ora 18.46, intră Erhan E. și inculpatul și se îndreaptă pe holul din partea stângă, unde urcă la etajul doi al IP Ialoveni. La ora 20.30, la primul etaj, este adus Erhan E. de către inculpat și Cibotari A., împreună cu aceștia se află și ofițerul de urmărire penală Leca G., în acest moment pe tricoul lui Erhan E. se observă niște pete de culoare brun-roșietice, asemănătoare celor de sânge. La ora 22.07, în această odaie intră doi medici de la serviciul de urgență „903”, unde este prezent și ofițerul de serviciu Ciobanu D., la ora 22.26, după acordarea primului ajutor medical, medicii pleacă de la IP Ialoveni; fișa de solicitare a asistenței medicale de urgență perfectată de medicii de la salvare la 28.08.2013, care au descris că Erhan E. avea contuzia nasului, hipertensiune arterială esențială gr. II, salt tensional, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel indicând motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând în mod consecvent și concludent prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 166¹ alin. (3) Cod penal (*pct. 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul avocatei, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5.1. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹, 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în acest recurs au constituit obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 4., 5.1. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Este justă și concluzia instanței de apel privind netemeinicia sentinței instanței de fond. Or, aceasta în descriptiv întâi a constatat fapta criminală considerată ca fiind dovedită, apoi s-a contrazis invocând mai multe temeuri de achitare a inculpatului ca: **“în acțiunile inculpatului lipsesc semnele componentei de infracțiune** prevăzute de art. 166¹ alin. (3), din care considerente inculpatul **urmează a fi achitat pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el**”, în final indicând în dispozitiv în mod divergent că ultimul se achită pe motiv că: **“fapta nu a fost săvârșită de inculpat”** (pct. 1., 2, 4. din decizie).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de apărare, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar al avocatei este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu întrunește cerințele de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul inculpatului nu întrunește cerințele de conținut, iar cel a avocatei este vădit neîntemeiat, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Burlac Victor Pintilie împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Oxana Ivanov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016 în privința inculpatului Burlac Victor Pintilie, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 noiembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco